

des en Misforstaaelse. Ved første Behandling ankede jeg over, at Justitsministeren havde nedlagt det for 10 Aar siden oprettede Apotek i Flauenskjold. Jeg kaldte det en brutal, bureaukratisk Handling saaledes at berøve en Egn et Gode, Befolkningen i 10 Aar havde besiddet. Jeg bebrejdede Justitsministeren, at han havde ladet sig lede af Apotekerhensyn, af sine Embedsmænd og vel ganske særlig af Stiftsfysikus deroppe, der havde afgivet en meget mærkelig Erklæring i Sagen, blandt andet gaaende ud paa, at dette Apotek ikke var til væsentlig Nytte for Befolkningen. En Kendsgerning var det i hvert Fald, at til Egnens Befolkning havde Justitsministeren intet Hensyn taget, ja, han spurgte end ikke hverken de 4 interesserede Sogneraad eller Hjørring Amtsraad om deres Mening. I sit Svar til mig ved Finanslovsforslagets første Behandling forsvarede Justitsministeren sin Handling blandt andet med at hævde, at Apoteket havde givet et ringe Udbytte til Apotekeren. Apotekeren havde imidlertid under 25. September 1912 selv erklæret, at Omsætningen, der havde været omtrent 7,000 Kr. aarligt, vilde stige betydeligt, naar der kom en ny Apoteker, der kunde varetage Apotekets Interesser paa en bedre Maade, og det er rigtigt. Jeg har erfaret fra Folk deroppe, der kender Forholdene nøje — og det er baade Læger, forhenværende Læger og Dyrslæger, Folk, som har Kendskab til denne Sag —, at her ligger Skaden. Apotekeren opfatter de som umulig til at passe Apoteket. De fremhæver hans daarlige Forretningsevne, Ufordragelighed og Umedgørlighed, hvilket har gjort, at han har ødelagt Apoteket som Forretning. Apoteket ligger i en tæt befolket og frugtbar Egn og vilde med en anden Mand utvivlsomt kunne give et meget større Udbytte, og det siger Apotekeren ogsaa selv. Men alt det synes jeg virkelig, Stiftsfysikus burde have været klar over, og at han burde have raadet Sundhedsstyrelsen og Justitsministeren i Overensstemmelse hermed. Han gjorde imidlertid noget andet, han svigtede Beboerne for at tjene Apotekerinteresser. Den anførte Grund til Nedlæggelsen af Apoteket vilde være svundet i det Øjeblik, der var blevet ansat en anden Apoteker paa Pladsen.

Den højtærede Justitsminister havde en anden Grund foruden den, at han havde fulgt Sundhedsstyrelsen. Justitsministeren gik ud fra, at Hjørring Amtsraad var enig med ham i Nedlæggelsen af Flauenskjold Apotek. Justitsministeren

brugte den Betegnelse, at Amtsraadet havde handlet „lumsk“ — det var hans Opfattelse, at dette Ord paa Jydsk i almindelig Tale betød „klogt“ — ved at stemme for Oprettelsen af Apoteket i Øster Vraa, vel vidende, at dette betød Nedlæggelsen af det 2 Mil derfra liggende Flauenskjold Apotek. Jeg hævdede overfor Justitsministeren, at denne Opfattelse af Amtsraadets Stilling sikkert var urigtig. Og siden har det ogsaa vist sig, at paa en af det stedlige Sogneraad givne Foranledning har Hjørring Amtsraad — saa vidt jeg ved da, men det er vistnok rigtigt — ladet Ministeriet vide, at Amtsraadet selvfølgelig kun har svaret Ministeriet paa det, det blev spurgt om, og det blev spurgt om dets Stilling til det nye Apotek i Øster Vraa, som ingen har noget imod, heller ikke Amtsraadet. Det havde anbefalet Oprettelsen af dette Apotek, men det var ikke blevet spurgt om dets Stilling til Nedlæggelsen af Flauenskjold Apotek. Amtsraadet vedtog da enstemmig at udtale, at det misbilligede Nedlæggelsen af Flauenskjold Apotek og gjorde opmærksom paa, at Ministerens Opfattelse maatte bero paa en fuldstændig Misforstaaelse af Sagen. Efter dette havde jeg altsaa Ret i, hvad jeg gjorde gældende ved første Behandling af Finanslovsforslaget, at det aldrig har været Amtsraadets Mening, at Flauenskjold Apotek burde nedlægges.

Da Justitsministeren saavel ved første Behandling som, saa vidt jeg ved, ogsaa overfor en Deputation fra Beboerne derovre har lagt megen Vægt paa Amtsraadets Stilling til Sagen, kunde man formode, at Nedlæggelsen af Apoteket var sket ud fra fejlagtige Forudsætninger, og i saa Fald maa det meget undre, at Justitsministeren efter det, der saaledes foreligger, ikke har genoprettet Apoteket og det inden 1. Januar 1914, da en ny Apotekerlov træder i Kraft, saa meget mere, som jeg mener at vide, at de 4 interesserede Sognekommuner paa Beboernes Vegne har andraget derom. Beboerne i disse Egne finder vel, at denne Handlemaade kan kaldes radikal, men ingenlunde demokratisk. En Del af Beboerne maa nu søge Dronninglund Apotek, men de allerfleste maa som for 10 Aar siden og længere tilbage søge til det $2\frac{1}{2}$ Mil borte liggende Sæby Apotek. Øster Vraa Apotek vil faa meget lidt af det Opland, der hørte til Flauenskjold Apotek. Den her trufne Ordning er et Tilbageskridt, som er fuldstændig i Strid med den nys